

கும்புபென்று வீ சிய மும்புபுவும் வும் வும் தன் பக்தத்தில் அதே இரூக்கயின் ஒரு பக்தியில் உட்கார்ந்து திருப்பவளிடமிருந்து ஊடாடியதே உணர்ந்தான் அவன்..காலி இரூக்கயில் யாரோ பெண் உட்கார்ந்தார் என்பது கிளர்ச்சியடையுமா இரூந்தது. யார் என்று கபிர்ந்து பார்ப்பது நாகரீகமாக இரூக்காது என்று மும்புத்தே ஜன்னல் பக்தம் திருப்பி வளிக் காட்சியைப் பார்த்தான், கும்புரன் நினவையுமண்புத்தகை கடந்து பரூந்து அண்ணாவையும் பெரியாரையும் ஒருங்கே காட்டியபடி நகர்ந்தது. அதீத புவும்பு வும்பும் இன்னொரு உடம்பு வகை அரூகிலிருப்பதும் உடம்புக்கிளர்ச்சி கொள்ளச் செய்தது அவனுக்கு.

பாலம் ஏறும் போது பரூந்துத் திரும்பியதில் அவளின் உடம்பு அவனுடன் நரூங்கி வந்த போது கிளர்ச்சியாக இரூந்தது. அந்த மும்புத்தகை கபிர்ந்து கவனித்தான். மும்புசுவரம் செய்யப்பட்ட புவும்பு இடும் போது தன் மும்பு எப்படியிருக்காமோ அப்படியிருந்தது. இன்னும் கபிர்ந்து கவனிப்பதை அவளும் பார்த்தாள்.

அது திருநங்கையாக இரூந்தது. அவன் உடம்பின் கிளர்ச்சி சற்றே அடங்குவதாக இரூந்தது. ஆனால் அந்த உடம்பின் நரூக்கமும் உடம்பு வாசனையும் அவனுக்குப் பிடித்திருந்தது. நரூக்கமாகிக் கொண்டான்.

நரூப்பரிச்சல் பக்தியில் திருநங்கைகள் அதிகம் இரூப்பதைக் கவனித்திருக்கிறான். பிச்சையெடுக்கிற போது அவர்களின் அதட்டல் மிகையாக இரூந்திருக்கிறது, பிச்சை கிடக்காத போது உடம்பின் பாகங்களாக காட்டியும் உடலை பகிரங்கப்படுத்தியும் செய்யும் சேஷ்டைகளோ பிரதிபலிப்புகளோ அவனை அதிர்ச்சியடையச் செய்திருக்கிறது. பிச்சை கட்டும் கொடுக்காத ஒருவனைத் தொடர்

வண்டிப்பெட்டியிலிருந்து தள்ளிக் கொண்டு சம்பவம் சமீபத்தில் அவனை அதிர்ச்சிக் குள்ளாகக் கியிருந்தது.

பெரிய கட்டிடங்கள் மின்விளக்குகளை பொருத்திக்கொண்டு தங்களை அழகாக்கிக் கொண்டிருந்தன. பரோந்தின் வகை இயக்கத்தில் அவள் வகை நெருக்கமாக தன் உடம்பைப் பொருத்திக் கொள்வது தரிந்தது.. அவனுக்கும் இசைவாக இருப்பது போல் இருந்தான். பயணம் ரொம்பதிரும் தொடர வண்டும் என நினைத்தான்.

பரோந்தில் இருக்கையை திருநங்கையொருத்தி பகிர்ந்து கொள்வது இதுதான் முதல் தடவை., அவனின் இருக்கையருகில் நின்று கொண்டு கிளர்ச்சியுடையவர்கள் பலர் இருந்திருக்கிறார்கள். வீதிகளில் நடக்கும் போதும் அவர்களையப் பின்தொடர்கிற அனுபவமும் அவனுக்கு வாய்த்திருக்கிறது. அவர்களின் வகை விரைசலாக நடையைக் காணும் போது இரட்டை சக்கர வாகனம் வாங்க இயலாதது உறுத்தியிருக்கிறது. இன்னும் நிலமையை ர்படவில்லை. ஜிஎஸ்டி என்று வந்த பின் பணியன் தொழில் சீர்குலைந்து விட்டது இனியும் இரட்டை சக்கர வாகனம் வாங்குவது சாத்தியமில்லை என்பதாய் நினைத்தான். 3999, 4999 ரூபாய் ஆரம்பத்தில் கட்டி விட்டால் போதும் ஓர் இரட்டை சக்கர வண்டியை எடுத்து விடலாம். பிறகு மாதக் கட்டணமும் வட்டியும் தான் அவனைப் பெரிதாய் உறுத்தியது. இரட்டை சக்கர வண்டியை வாங்கும் யோசனையைத் தள்ளிவைத்துக் கொண்டே வந்தான்.

சுமார் நகர் நலகத்தின் முன் இருந்த குழித்தடத்தால் பரோந்து தடபட்டது போல் நின்றது வகை நரேம். போக்குவரத்து சிக்னலின் விளக்குகள் வெவ்வேறு நிறத்தகை காட்டிக் கொண்டிருந்தன. அவன் அந்த நலகத்திற்கு அவ்வப்போது வந்து போவான். பத்திரிகை பகுதியில் எதையாவது புரட்டிக் கொண்டிருப்பான். புத்தகம் எடுக்க நாலந்தை முறை விண்ணப்பங்கள் வாங்கி விட்டான். ரசேன் கடையுட்கை, கெஜட்ட அலுவலர் கையொப்பம் என்று விண்ணப்பத்தில் கட்டப்போது சாத்தியமில்லை என்று தள்ளியபே போயிற்று. ஆதார் அட்டை போதுமா என கேட்க நினைத்தான். அதுவும் நழுவிய போய் விட்டது. புதுப்புத்தக வாசனை போல் பக்கத்திலிருப்பவளிடமிருந்து வந்த வாசம் அவனுக்குப் பிடித்திருந்தது.

அவன் அறை நண்பர்கள் மாறிக் கொண்டே இருந்தார்கள். ஏதாவது பணியன் கம்பனிக் கு மாறிக் கொண்டே இருந்தார்கள். வலை கறைவ., ஒரு ஆளெ சிடெ பண்ணிட்டனே திரைத் தணும். அதுக்குப் புது கம்பனி பக்கம், அங்கெ கெலி கறைவ., ஓப்பந்தக் கெலியெல்லா சும்மா பரோக்கு என்று ஏதாவது காரணங்கள் அவர்கள் வேறு அறை பார்ப்பதற்கென்று அவர்களுக்கு கிருந்தன. அவர்கள் எல்லோரும் கைபேசியில் திரைப் படங்கள், ஆபாசப் படங்களை பாரக் கிறவர்களாக இருந்தார்கள். அல்லது வாட்ஸப்பில் உலவிக் கொண்டிருந்தார்கள்; முகநூலில் ஒன்றுக்கும் மறே பட முகவரிகளைக் கொண்டிருந்தார்கள். சிலது ஆண், பெண் குறிகளை அடையாளப்படுத்திய முகவரிகள்.

அவன் பழைய மாத நாவல் ஒன்றை படித்துக் கொண்டிருந்த போது ஒருமுறை “பழையப் பஞ்சாங்கமா இருக்கியே” என்று கிண்டலடித்தார்கள்.

“இதெல்லே இதிலெ கெடகை காததா”. என்று கைபேசியைக் காட்டினார்கள். எப்போதும்

அவனின் அறநண்பர்களாக இருப்பவர்களும் அதே போலத்தான். அப்படித்தான் வாய் திரும்பினார்கள்.

உணவகங்களில் சாப்பிட்டு அலுத்துவிடும் போதும் உடம்பு சரியில்லாமல் போகும் போதும் சமத்தைச் சாப்பிட ஆசை வந்திருக்கிறது அவனுக்கு. அம்மாவும் பலதரம் சமத்தைப் பழகச் சொல்லியிருக்கிறான், அம்மா பரப்பப்பொடி, ரசப்பொடி என்று வகை வகையாய் தயாரித்துத் தர தயாராகவும் இருந்தார்கள். கட்டி இருப்பவர்கள் எவ்வித ஓத துழைபும் இல்லாததால் அதுவும் சாத்யமில்லாமல் இருந்தது. நிலகம் அருகிலிருந்த சட்டி நாடும் மெஸ்ஸிலிருந்து வந்த மெலிதான வாசம் அவனுக்குப் பிடித்திருந்தது.

பரேந்து நகர ஆரம்பித்து போக்குவரத்துச் சிக்னலின் அடையாளத்தால் நின்ற போது திரும்புகளை எழுவதைப் பார்த்துவிட்டு பாலச்சந்திரனும் எழுந்தான். பின்பக்கம் இருந்த கட்டிடம் விலகாமல் இடித்துக் கொண்டுச் செல்ல வழி விட்டது. நிலகத்தின் இடது பக்கமிருந்த வீதியில் அவள் நடக்கத் துவங்கியது கண்ணில் படல்தது.

பெரிய நகரத்தில் தான் இப்படி திரும்புகளைப் பரேந்து இருக்கையைப் பகிரந்து கொள்கிறார்கள் என்பது ஞாபகம் வந்தது. ஊரூம் பெரிய நகரமாகி விட்டது. இன்னும் சில ஆண்டுகளில் ஒரு லட்சம் கோடி ரூபாய் அந்நியச் செலவாணியை எட்டப் போகிற நகரம் பெரிய நகரமல்லவா. இப்போது மதுலாளியையும் தொழிலாளி ஆகிற மோச வித்தையைச் செய்யும் பெரிய நகரமல்லவா என்ற நினைப்பு வந்தது.

திரும்புகளைப் பாரவையில் படும்படி இல்லாமல் தன் முன்னால் இருந்த கட்டிடம் நகரந்து கொண்டிருந்தது. பிச்சம் பாளையத்திற்குப் பரேந்து பிக்கட் எடுத்து திரும்பினான். திரும்புகளைப் பின்தொடர கும்பார நகரிலேயே இறங்கிவிட்டான், நெரிசலில் தன்னையைப் பொருத்திக் கொள்ள முடியாதவன் போல் பின் வாங்கினான். இப்போது திரும்புகளையும் தவற விட்டு விட்டான்,

இவர்கள் ஏன் இப்படி இருக்கிறார்கள் என்று அவன் அறநண்பன் கோவிந்திடம் கேட்டிருக்கிறான். “இந்த ஊர் லே எவ்வளவு வலையை பணியன் தொழில் லே கடைக்குது. இந்தத் திரும்புகளை லா அதலே லாம் செய்யலாமில்லையா. எங்கெங்கெல்லாமிருந்து தொழிலாளிக் சத்திஸ்கர், ஓடியா, பீகார் பிங்கால விரும்புதலே லா இங்க வந்து குவியறாங்க. இவங்களுக்கென்ன கட்டு ..பிச்சயெடுக்கறாளுக”

“பிச்சயெடுக்கறானுங்கறதையும் சரேத்துக்க”

“ஆமாம். இந்தத் திரும்புகளையும் எங்கிருந்தலே லாமோ இங்க வந்து குவியறாங்க அவங்களுக்குப் பிச்சயெடுக்கறதும் சகெஸும் தான்... அதெவூட மாட்டாங்க. சிரமப்பட்ட பிச்சயெடுத்துதலும் ஒரு தொழிலுக்குக் குன்னு போக மாட்டாங்க. அவங்க ருசி அதிலே. அவங்களெ நானும் ருசி பாக் கணும்”

நெரிசலில் மிதிபட்டது போல் பலர் கடந்து சென்றார்கள். பரூத்த சதகளைக் கொண்ட மனிதன் ஒருவன் அவனதைத் தள்ளிவிட்டு சிக்னலைக் கடக்க முற்பட்டதில் அவன் சற்றே பின்தங்கி விட்டான். வியர்வையெந்நிறம் இன்னும் கொஞ்சம் தள்ளிப்போகச் செய்தது. காலுக்குப் பக்கத்தில் ஓடிக் கொண்டிருந்த சாக் கடையிலிருந்து அந்த வாசம்

வந்திருக்கலாமா என்ற சந்தகேமம் வந்ததது.. தலையைத் தரவேதி மருத்துவமனை வீதியில் திருப்பிய போது மூழு மூதுகும் திரிய போய்க் கொண்டிருந்தவள் ஒரு திருநங்கையாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் வந்தது. முந்தின திருநங்கையைப் போலவே பரந்த மூதுகும் ஆனால் ஜாக்கெட்டின் நிறம் வேறானதாக இருந்ததை நிச்சயப்படுத்திக் கொண்டான். வேறொரு திருநங்கைதான்.. இவ்வளவு பணிகள் நடமாடும் போது ஒரு திருநங்கை அவனின் கண்களில் பட்டு விட்டது அவனுக்கே ஆச்சரியமாக இருந்தது. அவனின் நடவெறியை விரைவேனது.

அந்தத் திருநங்கைக்கு இணையாக நடக்க ஆரம்பித்ததும் முகப்பிச்சின் வாசத்தை உள்ளிழுத்துக்கொண்டான். அவனின் முகத்தில் இரண்டு, மின்னெழுகாய் பவூடர் அடர்த்தியாக இருந்தது. அவளிடமிருந்த ஏதாவகையான சண்டை வாசனை அவன் மிகக் கைத்துளதை தது.

அவள் குறுக்குச் சந்தொன்றில் சற்று தூரம் நடந்தவள் திரும்பி நின்றாள். “என்ன வறியா” ஒரு வகைப்படப்படு உடம்பை ஆக்கிரமித்துக்கொள்ள அவனும் உம் என்றான். கோவிந்த் சொன்ன ருசி பாரக்கிற ஆசை அவனுள் வந்து விட்டது.

“சரி.. பின்னால வா” அவனும் உற்சாகத்தை வரவழைத்துக்கொண்டான்.

“பசிக்கூது ... சாப்புட்டர்லாமா”

“ஓ..” திருநங்கையுடன் உணவு விடுதியில் உட்கார்ந்து சாப்பிட முடியுமா. யாராவது களைவிக்கேட்பார்களா. திரிந்தவர்கள் கண்களில் பட்டால் பதில் சொல்ல திணறவேண்டியிருக்கும். மலசீயா கொடுத்துப் புரோட்டா கும்மார் நகரில் கிடக்கும் ஒரு கடையூபகம் வந்தது. அவனுக்கு முட்டைப் புரோட்டா எப்போதும் பிடிக்கும். நாக்கில் எச்சில் ஊறியது.. முட்டைப் புரோட்டாவா, இல்லையென்ற திருநங்கையின் நெருக்கமா. ஊறும் எச்சிலுக்குக் காரணம் என்பது ஞாபகம் வந்தது.

“வண்டை. வலையை முடிச்சிட்டு அப்புறம் சாப்புட்டுக்கறன். அதுவரைக்கும் பசியெ ஓதுக்கிர வேண்டியதுதா”

திருநங்கையுடன் நடமாடுவதை எந்த மனிதரும் பார்த்துவிடக்கூடாது. தனக்குத் திரிந்தவர்களாய் இருந்து விடக்கூடாது. அவனின் இஷ்டதெய்வமான வடவள்ளி பெருமானை நினைத்துக்கொண்டான். அப்படி திரிந்தவர்கள் இருந்தாலும் என்னவாகிவிடப்போகிறது. உள்ளூர் காரர்கள் என்றால் சூழ்நிலை. உறவினர்கள் யாரும் தன்பட்டு விடக்கூடாது. இவ்வளவு துரத்தில் உறவினர்கள் யார் வரப்போகிறார்கள். கண்ணீர் பட்டாலும் என்ன பொய் சாதாரணமானதுதான்.

விரைவேனது அவனின் நடையும் திருநங்கையின் நடையுடன் சேர்த்தது. வாகனங்களின் இரகசியம் நிறைந்திருந்தது..

அந்தக் கட்டிடத்தின் உள்பகுதி இருட்டைக்காண்பித்துக்கொண்டிருந்தது. அவள் சற்று உள்ளே சென்றதும் அவள் இருட்டைக்குள் மறைந்து விட்டது திரிந்தது. சற்றே சிதிலமடைந்த கதவு மீடிக் கொண்டிருந்தது.

“சீக்கிரம் வா..”

”தரிஞ்சு எடமா “

“ முந்தியே வந்த எடந்தா. பழைய பனியன் கம்பனி . நம்ம வசந்தமாளிகை இப்போ “

அவன் வசிக்கும் பகுதியின் பிரதான சாலையில் ஒரு பனியன் கம்பனி மட்டப்பட்டதுக்கிடந்து பிறகு டாஸ்மாக் பாராக மாறிவிட்டது ஞாபகம் வந்தது.இதுபோல் நிறைய பனியன் கம்பனிகள் ஜி எஸ் டி மாயத்தால் மட்டப்பட்டது கிடந்தன.

விரைத்துக் கொண்டிருந்த தன் குறி இன்னொரு குறியோடு மோதுவதாக இருந்தது. திருநங்கையின் கையா. அவளின் கீழ்ப்புற சலேமை முழுவதும் உயர்ந்திருந்தது. இன்னொரு ஆண் குறிதான். அவன் ஓரடி பின்னால் நகர்ந்தான்.

“ ஒன்பதுதா நான் . பயப்படாதே “

“ இல்லவே ..இதென்ன ..”

“ என்ன பண்ணி திருப்தி பண்ணறது ..”

““ இல்லவே ..இதென்ன ..”

“ அதிருக்கட்டும் . வாய்லே வசச்சி அவுட் பண்ணட்டும்மா . கை போட்டும்மா ..பயப்படாதே ”

“ இல்லவே ..இதென்ன ..”

“ ஒன்பதுதா நான் . பயப்படாதேன்னு சொன்னேனிலியா “

“ இல்லவே ..இதென்ன .. நீ ஆம்பளையா. பொம்பளெ வலேமை போட்டிருக்கியா ..”

“ ஒன்பதுதா நான் . பயப்படாதே. ஆண் குறியெ அறக்காமெ காலம் தள்ளிட்டிருக்கன் . எங்கள்லே இது மாதிரியும் சில பரே இருக்கம் “

அவன் விலகுவதைப்பார்த்து அவனைப்பிடிக்க வலது கையே நீட்டினான் . அவன் அவசரமாக பணைபில் கைவிட்டு முன்பே பர்சிலிருந்து எடுத்து மலேலோட்டமாகச் சரெுகியிருந்த பணத்தை எடுத்து நீட்டினான் .

“ போறன் ..”

“ வணைடா ..”

“ பசிக்குதுன்னு சொன்னே ”

“ பசிக்குதுதா . ஆனா வணைடா.. தொழில் பண்ணாமெ பிச்சையெடுக்கறது எனக்குப் பூபிக் காது “

subrabharathi@gmail.com